

Z Rackové. Ve svátky vánoční sehrál zdejší čtenářský spolek „Havlíček“ s velkým úspěchem divadelní hru „Pasekáři“ od Sokola-Tůmy. Ačkoliv bylo počasí nepříznivé, byla návštěva veliká, takže skutečně hrálo se při „vyprodaném domě“. Na tři krále sehrála týž kus zdejší klerikální omladina z konkurence čtenář. spolku, než s výsledkem chatrným. Ačkoliv hráli dvakrát po sobě, přece finančně dopadli tak uboze, že byli nuceni kus ten opakovati ještě v Žeravovicích, aby hrozící příšeru deficitu zažehnali, což se stalo však pouze pomocí farářových korunek. Nezmiňovali bychom se ani o tom, neboť jest nám lhostejno, co skupina hraje a jak dopadne; než v posledním „Pozorovateli“ v dopise z Rackové pělí se tak nadšené chvalozpěvy o tom, jak zdejší skupina „Pasekáře“ provedla, že čtenáři „Pozorovatele“ zajisté si myslili, že ani v Národním divadle by je tak nezahráli, jako naše skupina. Aby širší veřejnost zvěděla, jak se to vlastně má s tím „opravdu mistrným“ provedením „Pasekářů“ ve skupině, podám pravdivou kritiku jejich hry. Když po divadle čtenář. spolku členové skupiny „po dědině se vyškýřali a honosnato vykládali“, že oni dovedou také tak, ba ještě lépe kus ten zahráti, šel jsem ze zvědavosti se podívat na jejich divadlo; než litoval jsem toho potom, neboť krásný dojem, který jsem si ze hry čtenář. spolku odnesl, byl pokažen hrou skupiny. Uznávám, že některé úlohy jako na př. Mikulenkovy ženy Maryše, starosty Brňovjána a žebračky Bartákové podány pěkně; než za to úlohy pasekáře Mikulanky a tlampače Migaly, které jsou vlastně stěžejnými v celém kuse, zahrány mizerně, ba pode vši kritiku. Kdežto při hře ve čten. spolku podal p. lg. Adamík Mikulanku přirozeně jako neústupného sice, ale při tom cit lásky ke svým dětem skrývajícího pasekáře, ve hře skupiny p. Kubíček předvedl Mikulanku jako surovce, který jenom kleje a bije pěstí na stůl. Tak na př. ve 3. jednání, kdy jest Mikulanka událostmi v rodině shroucen a kde už na jeho řeči má to býti při něm patrné, p. Kubíček zuřil ještě více, až to bylo odporné. Kdo viděl ve čtenář. spolku úlohu tlampače Migaly v povolaných rukou p. Nováka, který sehrál úlohu tak, že byla by chloubou každého většího jeviště, a kdo potom